

با هم بخوانیم

راه مدرسه

مادم	شانه	زده	باز هم موی مرا
نقش	پروانه	زده	روی پیراهن من
کیف	زیبای	مرا	مادم داده به من
همه چیز و همه جا			هست امروز تشنگ
می سپارد به خدا			پدرم باز مرا
دست پُر مهرش را			می کشد بر سر من
خنده مهمان شده است			روی لب های همه
به دبستان شده است			موقع رفتن من
افسانه شعبان نژاد			